Sygn. akt: KIO 2097/18

POSTANOWIENIE
z dnia 24 października 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Monika Szymanowska

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na posiedzeniu z udziałem stron oraz uczestnika postępowania odwoławczego w dniu 24 października 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 12 października 2018 r. przez wykonawcę M.R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „MARKPOL" Transport Krajowy i Zagraniczny M.R. w Mielcu w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego „Przewozy Regionalne" Sp. z o. o. w Warszawie, Oddział Warmińsko - Mazurski w Olsztynie

przy udziale wykonawcy A.T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PUH T.A. w Olsztynie zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

postanawia:

1. odrzucić odwołanie,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć wykonawcę M.A. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „MARKPOL" Transport Krajowy i Zagraniczny M.R. w Mielcu i:
   2.1 zaliczyć na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez M.R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „MARKPOL" Transport Krajowy i Zagraniczny M.R. w Mielcu tytułem wpisu od odwołania,
   2.2 nakazać Urzędowi Zamówień Publicznych zwrot z rachunku bankowego na rzecz wykonawcy M.R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „MARKPOL" Transport Krajowy i Zagraniczny M.R. w Mielcu kwoty w wysokości 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) tytułem nadpłaty wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986) na niniejsze postanowienie - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

……

U z a s a d n i e n i e
do postanowienia z dnia 24 października 2018 r. w sprawie o sygn. akt KIO 2097/18

Zamawiający „Przewozy Regionalne" Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. Wileńskiej 14a w Warszawie, jednostka prowadząca postępowanie Oddział Warmińsko – Mazurski, z siedzibą przy ul. Lubelskiej 46 w Olsztynie, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Komunikacja autobusowa na odcinku Olsztynek – Działdowo – Olsztynek", o numerze postępowania nadanym przez zamawiającego PRZLb – 251 –12/2018 r. o ogłoszeniu o zamówieniu publicznym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 31 sierpnia 2018 r. pod numerem 2018/S 167 – 381618, zwane dalej jako „postępowanie".

W dniu 3 października 2018 r. zamawiający poinformował wykonawców, biorących udział w postępowaniu o wyborze oferty najkorzystniejszej. W dniu 12 października 2018 r. odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w postępowaniu wniósł wykonawca M.R. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „MARKPOL" Transport Krajowy i Zagraniczny M.R., z siedzibą przy ul. Cyranowskiej 129 w Mielcu, dalej zwany jako „odwołujący".

W odwołaniu postawiono zamawiającemu następujące zarzuty naruszenia (pisownia oryginalna):

1. art. 89 ust. 1 pkt 4 Pzp oraz art. 90 ust. 3 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy, pomimo iż Wykonawca ten nie wykazał, że jego oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny w stosunku do przedmiotu zamówienia;
2. art. 7 ust. 1 Pzp w zw. z naruszeniem art. 89 ust. 1 pkt 4 i art. 90 ust. 3 Pzp, poprzez jego niezastosowanie i prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w sposób, który nie zapewnia zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców, w postaci uprzywilejowanego potraktowania Wykonawcy i dokonania wyboru jego oferty jako najkorzystniejszej, pomimo, iż Wykonawca nie wykazał, że oferta ta nie zawiera rażąco niskiej ceny;
3. art. 24 ust. 1 pkt 12 Pzp, poprzez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy z postępowania o udzielenie przedmiotowego zamówienia, pomimo iż Wykonawca nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w zakresie dysponowania co najmniej 5 autobusami na co najmniej 50 miejsc siedzących każdy;
4. art. 89 ust. 1 pkt 3 Pzp w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. Dz. U. z 2018 poz. 419), poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy, pomimo iż złożenie oferty przez Wykonawcę stanowi czyn nieuczciwej konkurencji z uwagi na utrudnianie dostępu do rynku innym przedsiębiorcom poprzez zamiar świadczenia usług poniżej kosztów.

W związku z powyższym odwołujący przedstawił wnioski, szczegółowo wskazane w odwołaniu, nadto w uzasadnieniu odwołania przedstawiono okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające, w ocenie odwołującego, wniesienie środka ochrony prawnej.

Odwołujący uiścił wpis od odwołania w kwocie w wysokości 15 000,00 zł.

Wobec spełnienia przesłanek art. 185 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986), dalej jako „p.z.p.", Izba dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym wykonawcę A.T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PUH T.A.,z siedzibą przy ul. Gen. Leopolda Okulickiego 2 lok. 23 w Olsztynie, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

W piśmie z dnia 15 października 2018 r. zamawiający poinformował Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, że wartość szacunkowa zamówienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którego dotyczy odwołanie przekracza kwoty, określone na podstawie art. 11 ust. 8 p.z.p.

Informacja ta była sprzeczna z dokumentacją postępowania, dostarczoną przez zamawiającego, w tym z przesłanym 19.10.2018 r. protokołem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu posiedzenia z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami stron, konfrontując je z zebranym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przedstawioną przez zamawiającego, po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk złożonych ustnie do protokołu w toku posiedzenia, ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, iż zaistniała negatywna przesłanka procesowa, określona w art. 189 ust. 2 pkt 1 p.z.p., zgodnie z którym Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy.

Stwierdzenie przez Izbę wypełnienia hipotezy art. 189 ust. 2 pkt 1 p.z.p. powoduje odrzucenie odwołania i odstąpienie od badania *meritum* sprawy, bowiem Izba jest właściwa do rozstrzygania wyłącznie w sporach, które zostały określone w przepisach ustawy p.z.p.

Zgodnie z art. 132 ust. 1 pkt 6 p.z.p., przepisy rozdziału 5 – zamówienia sektorowe, stosuje się do zamówień udzielanych przez zamawiających, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 – 4, jeżeli zamówienie jest udzielane w celu wykonywania działalności obsługi sieci świadczących publiczne usługi w zakresie transportu autobusowego, jak ma miejsce w rozpoznawanej sprawie. Izba ustaliła, że zamawiający jest podmiotem sektorowym, zaś przedmiot zamówienia obejmuje publiczne zamówienie sektorowe, w postaci transportu autobusowego, okoliczność ta nie była sporna i znalazła bezpośrednie odzwierciedlenie w aktach postępowania (*vide* ogłoszenie o zamówieniu – zamówienia sektorowe, treść specyfikacji istotnych warunków zamówienia). Przy czym uczestnicy przetargu nie mogą dowolnie dokonywać wyboru w jakim trybie dane zamówienie zostanie rozstrzygnięte, albowiem przepisy ustawy o zamówieniach publicznych klasyfikuje poszczególne rodzaje zamówień i uczestnicy przetargu, w tym zamawiający, są tą klasyfikacją związani (tak Sąd Okręgowy w Gdańsku z 21.11.2013 r. sygn. akt XII Ga 479/13).

Następnie Izba wskazuje, że zgodnie z art. 133 ust. 1 p.z.p. do udzielania zamówień sektorowych ustawę p.z.p. stosuje się, jeżeli wartość zamówienia jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 p.z.p.

Zatem ustawodawca uzależnił stosowanie ustawy z wystąpieniem przesłanek podmiotowych i przedmiotowych z p.z.p., determinowane określoną wartością zamówienia publicznego, wskazaną w art. 133 ust. 1 p.z.p.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 grudnia 2017 r., w sprawie kwot wartości zamówień oraz konkursów, od których jest uzależniony obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej (Dz. U. z 2017 r., poz. 2479), wydanego w oparciu o art. 11 ust. 8 p.z.p., dla zamówień sektorowych wartość progu, od którego ustawa p.z.p. znajdzie zastosowanie wynosi 443 000,00 euro dla dostaw lub usług. Kwota progu, uwzględniając narzucony przez ustawodawcę średni kurs złotego do euro, stanowiący podstawę przeliczania wartości zamówień publicznych 1 euro – 4,3117 zł, wynosi zatem 1 910 083,10 zł netto.

Warto zaznaczyć, że art. 133 ust. 1 p.z.p. zawiera odrębną regulację, właściwą wyłącznie do zamówień będących przedmiotem odwołania, całkowicie wyłączającą zastosowanie przepisów ustawy p.z.p. i jest w tym zakresie przepisem szczególnym (*lex specialis*). Ustawodawca nie zdecydował się w tym przedmiocie, jak dla zamówień objętych dyrektywą klasyczną, do wprowadzenia chociażby ograniczonego katalogu czynności, wobec których przysługiwałoby wykonawcom wnoszenie środków ochrony prawnej, kiedy wartość zamówienia dla dostawy lub usługi jest niższa niż 443 000,00 euro. Jest to tożsame rozwiązanie, jak określone w art. 4 pkt 8 p.z.p., tylko z kwotą dostosowaną do właściwego rynku, ze względu na charakter i zakres zamówień obejmujących dziedzinę sektorową.

W zamówieniach sektorowych, opartych na dyrektywie sektorowej, ustawodawca wprost wyłączył stosowanie ustawy, jeżeli wartość zamówienia nie przekracza ww. progu kwotowego (art. 133 ust. 1 p.z.p.), zatem środki odwoławcze, które przysługują wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy, wykonawcy nie przysługują – wobec braku stosowania ustawy. Krajowa Izba Odwoławcza z kolei nie może orzekać o naruszeniu przez zamawiającego przepisów ustawy (art. 180 ust. 1 p.z.p.) w postępowaniu, w których się ich nie stosuje (stąd 189 ust. 2 pkt 1 p.z.p.).

Skład orzekający podziela pogląd prezentowany w orzecznictwie co do faktu, iż Izba nie jest uprawniona do badania procesu szacowania wartości zamówienia przez zamawiającego, na co powoływał się odwołujący, a w konsekwencji nie może merytorycznie ocenić, czy wartość wskazana przez zmawiającego jest poprawnie oszacowana. Innymi słowy, należy zgodzić się z odwołującym, że Izba jest związana podaną przez zmawiającego kwotą, natomiast nie jest możliwe uchylenie się przez Izbę od zrealizowania swojego ustawowego obowiązku, jakim jest badanie z urzędu swojej właściwości i możliwości wydania wyroku w konkretnej sprawie, do czego obliguje Izbę art. 189 ust. 2 p.z.p., posiadający charakter imperatywny. Mając zatem na uwadze, że Izba bada swoją właściwość z urzędu, nie ma możliwości przyjęcia do rozpoznania odwołania w sprawie, do której nie znajdują zastosowania przepisy ustawy, w tym ze względu na wartość zamówienia. Wyrok w takiej sprawie, jako bezpośrednio naruszający art. 189 ust. 2 pkt 1 p.z.p., byłby dotknięty sankcją nieważności.

W dalszej kolejności skład orzekający zaznacza, że zgodnie z art. 32 ust. 1 p.z.p. podstawą ustalenia wartości zamówienia jest całkowite szacunkowe wynagrodzenie wykonawcy, bez podatku od towarów i usług, ustalone przez zamawiającego z należytą starannością, w terminie wskazanym w art. 35 p.z.p. – w rozpoznawanej sprawie nie wcześniej niż na 3 miesiące przed wszczęciem postępowania.

Rzeczoną wartość zamówienia zamawiający podaje w protokole z postępowania, będącym dokumentem odzwierciedlającym przebieg postępowania o udzielenie zamówienia, który został określony w art. 96 p.z.p., gdzie w ust. 5 przepisu ustawodawca wskazał, że wzór protokołu unormowano w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. 2016 poz. 1128). Zgodnie z rozporządzeniem, wzór protokołu o udzielenie zamówienia, w trybie przetargu nieograniczonego, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia (§ 3 pkt 1a rozporządzenia). W protokole z postępowania nakaz wskazania wartości przez zamawiającego znajduje się w pkt 2 – przedmiot zamówienia publicznego, gdzie w ppkt 4 protokołu ustawodawca wskazał informacje jakie należy w tym zakresie podać, zaś dokument, na podstawie którego zamawiający dokonał oszacowania wartości zamówienia wskazuje się w ppkt 5 pkt 2 protokołu.

Jak trafnie stwierdzono w wyroku Izby z 30.03.2012 r. sygn. akt KIO 563/12 „w świetle obowiązujących przepisów, to wartość zamówienia, ustalona przez zamawiającego i upubliczniona w protokole postępowania o udzielenie zamówienia, jest, tak dla zamawiającego, jak i dla wykonawców, podstawą dla ustalenia zakresu prawa do wnoszenia odwołań od czynności zamawiającego.” Stanowisko to skład orzekający popiera i przyjmuje jako własne.

W znajdującym się w aktach postępowania protokole zamówienia zamawiający wskazał w ppkt 4 pkt 2, że wartość zamówienia wynosi 1 047 155,04 zł brutto, 242 863,61 euro. Z informacji w protokole również wynika, że zamówienie objęte sporem nie jest częścią większego zamówienia – zgodnie z pkt 4 tiret 5 protokołu.

Powyższe ma odzwierciedlenie w dokumencie, na podstawie którego zamawiający określił wartość zamówienia – wskazanego w ppkt 5 pkt 2 protokołu – wniosku dla zarządu. Wniosek ten znajduje się w aktach sprawy i potwierdza kwotę 1 047 155,04 zł brutto.

Na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego zamawiający przyznając okoliczność, że wartość zamówienia przekracza kwotę 443 000,00 euro (netto) podnosił, że ustalenie kwoty we wniosku do zarządu oraz w protokole z postępowania jest wynikiem błędu, a także, że nieprawdziwe jest zawarte w protokole oświadczenie zamawiającego, że zamówienie nie jest częścią większego zamówienia. Przy czym na pytanie Przewodniczącej pełnomocnik zamawiającego oświadczył, że nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi odmienną kwotę szacowania, a swoje stanowisko opiera na fakcie, że w planie zamówień zamawiającego przewidziano 21 milionów zł na transport zastępczy w kraju.

Izba stwierdziła, że nie może oprzeć swojego rozstrzygnięcia co do kognicji, na przyznaniu przez zmawiającego, wbrew treści protokołu i ponad jego osnowę, że do zamówienia w rozpatrywanej sprawie miały zastosowanie przepisy ustawy, w sytuacji, gdy z protokołu i dokumentu, będącego podstawą szacowania, wynika okoliczność przeciwna. Mając na uwadze treść tych dokumentów Izba zmuszona była stwierdzić, że przyznanie przez zamawiającego, że wartość zamówienia była inna niż wskazana w protokole wywołuje uzasadnione wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (art. 190 ust. 5 p.z.p.).

Pomimo, że plan zamówień zmawiającego nie został Izbie przedstawiony to wypada zauważyć, że plany zamówień publicznych, określone w art. 13 i 13a p.z.p. nie są powiązane z procedurą szacowania wartości zamówienia, określoną przez ustawodawcę w art. 32 – 35 p.z.p., a już zwłaszcza nie mogą jej zastąpić. Co prawda, zgodnie z ustawą plany mogą zawierać orientacyjne wartości zamówień, jakich przewidują udzielić zamawiający w danym roku finansowym, zgodnie ze sposobem i terminem ich ustalania, wskazanym w p.z.p., jednakże nie jest to wypełnienie obowiązku oszacowania wartości zamówienia, które stanowi czynność zamawiającego, dokonywaną zgodnie z normami art. 32 – 35 p.z.p., w terminie nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, co nastąpiło 31 sierpnia 2018 r.

Ze względu na zasadę pisemności, określoną w art. 9 ust. 1 p.z.p. oraz zasadę jawności (art. 8 ust. 1 p.z.p.) należy wskazać, że dokument protokołu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego ma doniosłe znaczenie, ponieważ jego treść wiąże zamawiającego, to samo dotyczy dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia, która od momentu jej upublicznienia ma charakter wiążący.

Na posiedzeniu zamawiający oświadczył, że nie jest w stanie wskazać żadnego dokumentu z dokumentacji postępowania, potwierdzającego okoliczność, że jest to zamówienie udzielone w częściach. Weryfikacja dokumentacji również potwierdza, że brak jest jakiejkolwiek informacji, że zastosowanie mógłby znaleźć art. 32 ust. 4 p.z.p., kiedy dane postępowanie jest częścią większego zamówienia i wartości poszczególnych części są sumowane.

Biorąc pod uwagę powyższe, całość dokumentacji jednoznacznie potwierdza, że zamówienie nie jest udzielane w częściach – tak jak zamawiający wskazał w protokole zamówienia, zaś jego oszacowana w ustawowym trybie wartość uniemożliwiała zastosowanie przez zamawiającego przepisów ustawy p.z.p. Co w konsekwencji wyłącza postępowanie o udzielenie zamówienia sektorowego spod kognicji Krajowej Izby Odwoławczej.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że zamawiający nie podjął żadnych działań, aby powyższy stan zmienić w sposób dopuszczany przez ustawę, jak również żaden z wykonawców nie zadał w tym zakresie pytań w trybie art. 38 ust. 1 p.z.p., nie żądano wglądu do dokumentacji postępowania. Oszacowania wartości zamówienia również nie zaskarżono, przy czym warto dodać, że żaden zarzut co do tej materii nie znalazł się w rozpatrywanym odwołaniu.

Trudno podzielić argumentację odwołującego, że odrzucenie odwołania spowodowane byłoby obciążeniem go działaniem zamawiającego, w tym brak jest podstaw, aby zamawiający ustaloną kwotę wartości zamówienia wykonawcom podał. Utrudnienie w uzyskaniu kwoty szacunkowej być może miałoby miejsce na etapie postępowania przed otwarciem ofert, bowiem sam ustawodawca w omawianym wzorze protokołu (pkt 2 ppkt 4 wartość zamówienia) wskazał, że kwotę tą można wypełnić po otwarciu ofert. Jednakże w postępowaniu miało to miejsce 14 września 2018 r. i od tej daty zamawiający nie miał dowolności co do ujawnienia szacunkowej wartości zamówienia, ale obowiązek jej wskazania w dokumentacji postępowania. Zgodnie z art. 96 ust. 3 p.z.p. protokół zamówienia jest jawny, zatem nie było przeszkód, które podnosił wykonawca, aby kwotę tę sprawdzić i ewentualnie weryfikować czy zaskarżyć. Na obecnym etapie postępowania nie tylko Izba jest związana wartością zamówienia, którą w protokole wskazał zamawiający, wykonawcy również. Zatem próba podnoszenia na posiedzeniu argumentów jak zamawiający powinien policzyć wartość zamówienia według odwołującego, w tym, które prowadzone postępowania do szacowania należałoby pododawać, jest spóźniona (art. 182 ust. 3 pkt 1 p.z.p.) i wyłącznie na marginesie można dodać, że nawet uwzględniając ferowaną przez odwołującego argumentację, nadal byłaby to kwota poniżej ustawowego progu.

Na dokonane przez Izbę rozstrzygnięcie wpływu nie może mieć okoliczność, iż ogłoszenie o udzieleniu zamówienia opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Zgodnie bowiem z art. 11b ust. 1 p.z.p. zamawiający może przekazać Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej ogłoszenie, którego publikacja ze względu na wartość zamówienia nie jest obowiązkowa. Dlatego też sam fakt ukazania się ogłoszenia o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym UE, nie może być traktowany przez wykonawców, jako wiążące wskazanie na przepisy mające zastosowanie w sprawie, bowiem ustawodawca zdecydował, że decydująca jest w tym zakresie wartość zamówienia.

Ponadto, błędne pouczenie zawarte przez zamawiającego w dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia sektorowego, nie może rodzić po stronie wykonawców uprawnienia do wnoszenia środków ochrony prawnej, przewidzianych dla postępowań w których stosuje się ustawę p.z.p. Wadliwe pouczenie w tym zakresie nie jest bowiem prawnotwórcze. W ustawie p.z.p. nie znajduje się norma, która pouczeniu zamawiającego nadawałaby wartość konstytutywną i nie może to konwalidować braku kognicji organu, który przez zamawiającego został wskazany w pouczeniu. Na marginesie warto dodać, że istnienie takiego przepisu skutkowałoby rozpoznaniem odwołania przez Urząd Zamówień Publicznych (sekcja VI pkt 4.1) ogłoszenia o zamówieniu postępowania – organ odpowiedzialny za procedury odwoławcze.

Krajowa Izba Odwoławcza wielokrotnie wyrażała tożsame stanowisko, skutkujące obligatoryjnym odrzuceniem odwołania, m.in. w postanowieniach: z 15.06.2012 r. sygn. akt KIO 1119/12, z 15.05.2012 r. sygn. akt KIO 905/12 , z 21.06.2012 r. sygn. akt KIO 1217/12, z 23.05.2013 r. sygn. akt KIO 2814/12, z 03.03.2014 r. sygn. akt KIO 273/14, z 11.08.2014 r. sygn. akt KIO 1554/14 , z 11.08.2014 r. sygn. akt KIO 1556/14, z 03.03.2015 r. sygn. akt KIO 320/15, KIO 321/15, z 03.06.2015 r. sygn. akt KIO 1027/15, z 20.04.2017 r. sygn. akt KIO 678/17, z 13.06.2018 r. sygn. akt KIO

1099/18. Zaś w stosunku co do podmiotu, który jest zamawiającym w rozpoznawanym odwołaniu – w postanowieniu z 09.01.2012 r. sygn. akt KIO 2824/12.

W wywiedzionym stanie faktycznym i prawnym Izba stwierdziła spełnienie przesłanek opisanych w dyspozycji art. 189 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 133 ust. 1 p.z.p. i zobligowana była odwołanie odrzucić, w związku z czym orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego Izba wydała na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 p.z.p. oraz § 1 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r. poz. 972), obciążając odwołującego kosztami postępowania odwoławczego w postaci wpisu wynikającego z § 1 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia, zaś wobec uiszczenia wpisu w nieprawidłowej wysokości Izba nakazała dokonanie zwrotu kwoty stanowiącej nadpłatę ponad 7 500,00 zł.

Przewodniczący:

……..